

gjøre, der omhandles i det næstforegaaende Punktum, eller ogsaa paa den, der omtales i Paragraphens første Punktum. Jeg vil ansee det for rigtigt, at det gjælder begge Punktumer, men i saa Tilfælde tror jeg nok, at Redactionen kunde ændres. Simplest kunde maaskee dette skee derved, at Ordet „saadan“ gik ud. Naar det endelig i § 15 hedder, at Dommen strax skal fuldbyrdes, uden at Sagen indsendes til Amtmanden, naar Straffen ikke overskrider en vis Størrelse, og naar Tiltalte erklærer sig tilfreds med samme, saa er det naturligt, at der maa skee en Lempelse for det Tilfælde, at Tiltalte er et Barn. — Særligt kunde jeg have ønsket at henlede Opmærksomheden paa nogle Paragrapher, som forekomme mig at være af den største Betydning og Vigtighed, forsaavidt man ved dette Lovudkast tilfigter at almindeliggjøre de Bestemmelser, som findes i Loven af 11te Februar 1863 for Kjøbenhavns Bedkommende, hvorved man altsaa paa en Maade lægger Grundvolden til den Ordning af Rets- og Politivæsenet i det Hele, som vi jo maae imødesee. Jeg figter navnlig til §§ 8, 9, 10 og 11 angaaende den Myndighed, som der gives Politiet til at anholde osv. Disse Bestemmelser ere, som sagt, udfærvne af Loven af 11te Februar 1863, men jeg tror, at man maa erkende, at de Udtryk, som bruges, navnlig i § 8, ere saa almindelige og vage, at det vilde være saare ønskeligt om muligt noget skarpere at præcisere de Bestemmelser, som det er Hensigten at give. Jeg seer mig ikke istand til i dette Dieblit at stille bestemte Forslag i denne Retning, jeg henleder kun Opmærksomheden derpaa af den Grund, som jeg tillod mig at antyde; men jeg kan dog ikke undlade at gøre opmærksom paa, at disse Paragrapher maaskee fremtræde i noget anden Belysning i dette Lovforslag, end Tilfældet er i Loven af 1863, forsaavidt som der i 2det Afsnit af nærværende Lovforslag ikke findes nogen Paragraph svarende til § 16 i Loven af 1863 for Kjøbenhavns Bedkommende, den Paragraph nemlig, som sætter Straf for Politiets Misbrug af dets Myndighed og ulovlig Anvendelse af Magt fra Politiets Side. Det er jo vel let

at see, hvad Grunden er til, at man ikke i dette Lovforslag finder nogen tilsvarende Paragraph til § 16 i Loven af 1863; Grunden er naturligviis den, at den almindelige borgerlige Straffelov, hvori der findes Bestemmelser om Straf for Misbrug af Myndighed og for ulovlig Anvendelse af Magt, er udkommen i Mellemtiden, og det er jo vistnok ogsaa saaledes, at man i den almindelige Straffelov vil kunne finde de fornødne Bestemmelser, hvor efter der kan anvendes Straf ikke blot for Embedsmænd, men ogsaa for Bestillingsmænd under Politiet for Misbrug af Myndighed og for ulovlig Anvendelse af Magt. Men Spørgsmaalet er, om det dog ikke har været Tanken, at der under Bestemmelserne i Loven af 1863 § 16 tillige skulde være indbefattet andre Forhold end saadanne, der ligefrem gaae ind under den almindelige Straffelovs Bestemmelser; navnlig forekommer det mig, at det er sandsynligt, at man under Bestemmelserne i § 16 tillige særligt har villet indbefatte en uheldig eller mislig Udøvelse af den Myndighed, som navnlig f. Ex. ifølge § 8 er tillagt Politiet. I denne Paragraph siges der: „Den Anholdte kan strax undersøges paa sin Person, naar der er Grund til at formode, at han er i Besiddelse af Noget, der kan tjene til Sagens Oplysning eller hvoraf han kan befrygtes at ville gjøre Misbrug.“ Denne Bestemmelse kan ganske vist udøves paa en saadan Maade, at deraf kan fremgaae meget uheldige og for den paa-gjældende Person meget ubehagelige og nærgaaende Krænkelser; men den Politibetjent, som har vist Mangel paa Conduite i Anvendelsen af denne Paragraph, vil maaskee ikke kunne siges egentlig at have gjort sig skyldig i Misbrug af Myndighed eller i ulovlig Anvendelse af Magt af den Art, der rammes af Straffelovens Bestemmelser, og jeg anseer det fremdeles for tvivlsomt, om Bestemmelserne i 2det Stykke af § 12, hvor der tales om mindre Tjenesteforæelser, kunne komme til Anvendelse paa en saadan leitet eller dum Anvendelse af § 8, 1ste Stykke, og, jeg kan seie til, ogsaa af § 8, 2det Stykke, som ganske vist kan finde Sted. Jeg henstiller altsaa, at man ved en senere Forhandling af Sagen i alt Fald vil